

จดหมายข่าว

ชมรมผู้สูงอายุ กรมส่งเสริมสตรี

ฉบับที่ 171 (ปีที่ 29) เดือนมกราคม - มีนาคม 2568

สวัสดี ปีใหม่ 2568

ขอส.ขอพรพระไตรรัตน์
สมาชิกส่งปัจจัยหมายจุณเจือ
ปีมะเส็งก้าวเข้ามาเพ-ลานี้
ให้แข็งแรงเป็นร่มโพธิ์ เป็นหลักชัย

ช่วยขจัดดวงภัยทั้งใต้เหนือ
อุกภัยร่วมช่วยเหลือ ชึ่งน้ำใจ
ขอน้องพี่ ขอส.จงสดใส
ส่งแรงใจให้ปลอดโรค สบโชคดี

เรื่องเด่นในฉบับ

ประวัติศาสตร์ส่วนหนึ่งของโครงการตามพระราชประสงค์หุบกะพง
เพื่อนช่วยเพื่อนใน ขอส.
งานสังสรรค์กับเพื่อน ๆ
จอร์เจีย ความงามที่ถูกซ่อน

สารจากประธาน

เรียน ท่านสมาชิกชมรมผู้อาวุโสกรมส่งเสริมสหกรณ์

สวัสดีครับ ท่านสมาชิกชมรมผู้อาวุโส กรมส่งเสริมสหกรณ์ นับเป็นสมัยที่ 3 ของผมในการดำรงตำแหน่งประธานกรรมการ ขอส. ผมมีเรื่องมาเรียนท่านสมาชิกทราบดังนี้

1. เรื่องแรก ผมขอเรียนให้ท่านสมาชิกทราบว่า ชมรมฯ ของเราดำเนินงานมาครบ 28 ปี ในเดือนพฤศจิกายน 2567 และย่างขึ้นเป็นปีที่ 29 ตลอดระยะเวลา 28 ปี ประสบความสำเร็จด้วยดี มีความเจริญก้าวหน้ามั่นคงขึ้นโดยลำดับ ได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากบรรดาสมาชิกที่เห็นความสำคัญของ ขอส. ได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านต่าง ๆ และมีสมาชิกทยอยส่งเงินบริจาคเข้ามาเป็นระยะ ๆ ตามเทศกาลต่าง ๆ และในโอกาสเนื่องในวันสำคัญของท่าน เพื่อให้ ขอส. เป็นตัวแทนนำเงินที่บริจาคนี้ ไปทำประโยชน์ให้กับบรรดาสมาชิกในด้านต่าง ๆ สืบไป นอกจากนี้แล้ว ยังได้รับการสนับสนุนจากคณะผู้บริหารงานกรมส่งเสริมสหกรณ์ คณะผู้บริหารสหกรณ์ข้าราชการสหกรณ์ จำกัด คณะที่ปรึกษา ผู้ตรวจสอบบัญชี และคณะกรรมการดำเนินการทุกชุด ตั้งแต่ชุดที่ 1 ถึงชุดปัจจุบัน (ชุดที่ 16) เป็นอย่างดี ผมในนามของ ประธาน ขอส. จึงขอขอบคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

2. ในแผนงานรับสมาชิกเชิงรุกของ เราทำได้ดีเกินเป้า มีผลการรับสมาชิกเพิ่มขึ้นเกินกว่าแผนงานเป็นเวลา 5 ปีต่อเนื่อง และยังคงดำเนินการรับสมาชิกเชิงรุกต่อไป โดยเมื่อปลายเดือนกันยายนที่ผ่านมา เราได้รับโอกาสจากกรมส่งเสริมสหกรณ์ ให้ไปประชาสัมพันธ์งาน และรับสมาชิกเพิ่ม ในงานสัมมนาใหญ่ของกรมส่งเสริมสหกรณ์ ที่โรงแรมปรีณซ์พาเลส กรุงเทพฯ และในปลายเดือนมกราคมนี้ เราได้รับโอกาสจากสหกรณ์ข้าราชการสหกรณ์ จำกัด ให้ไปประชาสัมพันธ์งาน และรับสมาชิกเพิ่ม ในงานการประชุมใหญ่ของสหกรณ์ ที่ บริเวณงานในอาคารชาเลนเจอร์ เมืองทองธานี ผมจึงขอขอบคุณทั้ง 2 หน่วยงานมา ณ โอกาสนี้

3. ในการประชุมใหญ่สามัญประจำปีของสหกรณ์ข้าราชการสหกรณ์ จำกัด ในวันที่ 26 มกราคม 2568 นี้ มีวาระการเลือกตั้งกรรมการของสหกรณ์ที่หมดวาระลง รวม 8 ท่าน มีสมาชิกของ ขอส. ทั้งที่เกษียณแล้วและยังไม่เกษียณ จำนวน 8-9 ท่าน สมัครเข้ารับการเลือกตั้งเป็นกรรมการของสหกรณ์ฯ ผมจึงขอชวนเชิญบรรดาสมาชิก ขอส. ไปใช้สิทธิในการลงคะแนนเลือกตั้งกันให้มาก ๆ เพื่อให้ได้คนเก่งและคนดี คนที่ใช่ในความมุ่งหวังของท่าน เข้าไปร่วมกันบริหารงานสหกรณ์ ฯ และเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของพวกเรา ขอส. โดยรวมต่อไป

สุดท้ายนี้ เนื่องในวาระดิถีขึ้นปีใหม่ 2568 ผมขออารมมีแห่งคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ที่ท่านเคารพรักจงอำนวยการอำนวยพรให้ ทุกท่านมีความสุข สุขภาพแข็งแรง แคล้วคาศจากภัยพิบัติ ทางธรรมชาติ เช่น ภัยน้ำท่วม ดินถล่ม และภัยอันตรายทั้งปวง ไม่ตกเป็นเหยื่อของแก๊งมิจฉาชีพ (Call Center) ในทุกรูปแบบ ตลอดไปครับ

(นายจิตรกร สามประดิษฐ์)

ประธานชมรมผู้อาวุโส กรมส่งเสริมสหกรณ์

สวัสดีครับ ท่านสมาชิกชมรมฯ ทุกท่าน

จดหมายข่าวชมรมผู้อาวุโส กรมส่งเสริมสหกรณ์ ฉบับที่ 171 ฉบับต้อนรับปี 2568 (มกราคม - มีนาคม) ขอสวัสดิ์ปีใหม่ 2568 ด้วยใจคารวะจากคณะทำงานจดหมายข่าวของชมรมฯ ผิดพลาดประการใดตลอดช่วงปีที่ผ่านมาต้องกราบขออภัยจากท่านสมาชิกชมรมฯ รวมทั้ง ผู้อ่านจากกรมส่งเสริมสหกรณ์ทุกท่าน

ขึ้นปีมะเส็ง 2568 นี้ ขอกราบอาราธนาอำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในสากลโลก ดลบันดาลให้ทุก ๆ ท่าน รวมทั้ง ครอบครัว ประสบแต่ความสุข ความเจริญ มีแต่สิ่งดี ๆ เข้ามาสู่ชีวิต ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง หนี้สินหมดไป มีความเป็นอยู่ที่ดี มีเกียรติมีศักดิ์ศรีดีกว่าเดิม และขอให้ตั้งสติดีมั่นว่า “ ร่างกายไม่เจ็บป่วย ใจไม่เป็นทุกข์ นั่นคือความสุขที่แท้จริง ”

วันที่เขียนบทบรรณาธิการนี้ เป็นวันที่มีอากาศสดใส เย็นสบาย ฝนตกเมื่อคืน (วันที่ 12 ธันวาคม) ตามคำพยากรณ์ของกรมอุตุนิยมวิทยา (แม่นยำมาก) ฝนตกกลางฤดูหนาว และจะมีฝนฟ้าคะนองเป็นพายุเข้าสู่ภาคใต้อีกเป็นรอบสอง รอบแรกคนภาคใต้ประสบพบเจอจนเสียหายมากแล้วแต่มาเจอน้ำท่วมอีกรอบคนภาคใต้ต้องต่อสู้... ต่อสู้... ไม่ย่อท้อ พวกเราชาวชมรมฯ ขอเป็นกำลังใจ และบริจาคทรัพย์ช่วยแบ่งเบาความเดือดร้อนของคนทางภาคใต้หลายจังหวัดโดยเฉพาะในสามจังหวัดภาคใต้ ยะลา ปัตตานี นราธิวาส น้ำใจของสมาชิกชมรมฯ ไม่นิ่งคุดูช่วย เหลือสมาชิกของชมรมฯ และประชาชนอื่น ๆ ที่เดือดร้อนตามกำลังปัจจัยที่เหมาะสม ทุกวันนี้ภัยพิบัติที่เกิดขึ้นทั้งในประเทศไทย และที่อื่นในโลกมีความเปลี่ยนแปลงและรุนแรงเพิ่มขึ้น น้ำท่วม แผ่นดินไหว ภูเขาไฟ และไฟฟ้า เกิดขึ้นทั่วโลก และมนุษย์ต้องเผชิญอยู่อย่างไม่คาดฝัน ฉะนั้น เราทุกคนต้องดำรงชีวิตอยู่ด้วยความไม่ประมาทครับ

วันเวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว ปีใหม่ 2568 กำลังมา สมาชิกของชมรมฯ มีอายุเพิ่มมากขึ้นอีกหนึ่งปีและสะสมทุก ๆ ปี มากน้อยแตกต่างกันไป จากข้อมูลปัจจุบันระบุว่าประชากรเพศชายมีอายุเฉลี่ย 77.5 ปี (เดิม 66.5 ปี) ส่วนประชากรหญิงมีอายุเฉลี่ย 83 ปี (เดิม 71 ปี) การมีอายุยืนยาวมากขึ้น ก็ไม่ได้หมายถึงการมีคุณภาพชีวิตที่ดี หรือมีสุขภาพที่ดีจนมีอายุยืนยาวเพิ่มขึ้น อาจจะมีโรคภัย ไข้เจ็บ หรือเจ็บป่วย ปกติต้องดูแลรักษาจนกว่าจะหมดอายุขัย ฉะนั้น สิ่งสำคัญคือการมีสุขภาพที่ดีแข็งแรง ไม่เจ็บ ป่วย ก่อนตายจะดีที่สุด เดินทางมาเกือบหมดเวลาของชีวิตแล้วทำให้รู้ว่า “ ชีวิตคนเราก็มี้เท่านี้ ” หนุม ๆ ตามหาเงิน (ทำงาน) เมื่อมีเงินตามหาเวลา มีเวลาตามหาความสุข และมีความสุขตามหาสุขภาพก่อนตาย และสุดท้ายก็เสียชีวิตเป็นสังขารจริง ๆ

เรื่องสุดท้าย ขอแจ้งข่าว สหกรณ์ข้าราชการสหกรณ์ จำกัด กำหนดวันประชุมใหญ่ประจำปี 2567 ในวันอาทิตย์ที่ 26 มกราคม 2568 ณ สถานที่เดิมคือ อิมแพค เมืองทองธานี กรุงเทพฯ ปีนี้สหกรณ์จะจ่ายค่าอาหารให้สมาชิกผู้เข้าร่วมประชุมคนละ 1,500 บาท ขอเชิญชวนสมาชิกชมรม และสมาชิกสหกรณ์มาร่วมประชุมกันเยอะๆ นะครับ จะได้ร่วมกันดูแลและรับทราบผลการดำเนินงานของสหกรณ์ และได้ร่วมกันเลือกตั้งกรรมการของสหกรณ์ด้วย มีผู้สมัครทั้งหมด 13 คน แต่เลือกกรรมการได้ 8 คน แทนตำแหน่งที่ว่าง ผู้สมัครทั้ง 13 คนมีใครบ้างสหกรณ์แจ้งให้สมาชิกทุกท่านทราบแล้ว มีสมาชิกของชมรมฯ สมัครด้วยจำนวน 10 ท่าน 1. คุณวินิจ กลีร์รักษ์ (หมายเลข 1) 2. คุณประวัติ แดงบรรจง (หมายเลข 2) 3. คุณกัญญา ภัทรวนาคุปต์ (หมายเลข 3) 4. คุณประกอบ เผ่าพงศ์ (หมายเลข 5) 5. คุณณัฐพล แป้นนอก (หมายเลข 7) 6. คุณธนรัฐ โคจรานนท์ (หมายเลข 8) 7. คุณเสน่ห์ สภาพันธ์(หมายเลข 9) 8. คุณโสรัจ ออไอศูรย์ (หมายเลข 10) 9. คุณบริสุทธิ์ เปรมประพันธ์ (หมายเลข 11) 10. คุณภาณุวัฒน์ ณ นครพนม (หมายเลข 12) ครับ ขอสมาชิกทุกท่านช่วยสนับสนุนพวกเราสมาชิกชมรมฯ ซึ่งทุกท่านมีเวลา มีความรู้ และมีประสบการณ์ความพร้อมทุกประการ

ขอความรัก ความอบอุ่น ความเข้าใจ และความสำเร็จ จงมีแต่ท่านสมาชิกชมรมฯ ทุกท่าน ใช้ชีวิตด้วยความสงบ และเป็นสุขตลอดปี 2568 ครับ

(นายปราโมช ถาวร)

สารจากประธานสหกรณ์ข้าราชการสหกรณ์ จำกัด

สวัสดีท่านสมาชิกชมรมข้าราชการอาวุโส กรมส่งเสริมสหกรณ์ ทุกท่านครับ ก่อนอื่นขอแสดงความยินดีที่ทางชมรมดำเนินงานมาครบรอบปีที่ 28 กิจกรรมที่ชมรมได้ดำเนินการในขณะนี้ถือว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อสมาชิกของชมรมและสมาชิกสหกรณ์ อันเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีของสมาชิกซึ่งกันและกัน

ในนามประธานกรรมการสหกรณ์ ขอเรียนว่า สหกรณ์ข้าราชการสหกรณ์ จำกัด ได้ดำเนินการ มาครบรอบปีที่ 75 มีการบริหารกิจการของสหกรณ์ ที่มีความก้าวหน้ามาโดยลำดับ สามารถตอบสนองความต้องการและบริการสมาชิกได้อย่างทั่วถึง และทันสมัย โดยมีการพัฒนารูปแบบการให้บริการทางการเงินโดยสมาชิกสามารถติดตามความเคลื่อนไหวทางการเงินของสมาชิก ผ่าน Application บนมือถือ การดำเนินงานของสหกรณ์เป็นไปด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และมีผลงานที่มีความก้าวหน้าอย่างชัดเจน โดยมีผลการประเมินในรอบปีที่ผ่านมาของสหกรณ์ ทำให้สหกรณ์ผ่านเกณฑ์ประเมินระดับชั้นความเข้มแข็ง ได้ “ระดับ ชั้น 1 คะแนน 95 ” ผ่านเกณฑ์การประเมินชั้นคุณภาพควบคุมภายในระดับ “ดีมาก” และได้รับการประเมินเป็นสหกรณ์ดีเด่นระดับจังหวัดในพื้นที่กรุงเทพมหานครประจำปี 2567/2568 อันดับที่ 1 สำหรับในปี 2568 สหกรณ์ยังคงยึดมั่นในการให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน กับสมาชิกอย่างเท่าเทียมและเสมอภาค เพื่อให้สมาชิกมีความสุขกับการเป็นสมาชิกสหกรณ์ และสหกรณ์ยังให้สนับสนุนกิจกรรมของชมรมเพื่อที่จะได้เป็นตัวแทนของสหกรณ์ที่มีส่วนสำคัญเพื่อจะช่วยเหลือสมาชิกต่อไป

ท้ายนี้ ในนามของประธานกรรมการ คณะกรรมการดำเนินการ และเจ้าหน้าที่สหกรณ์ ในโอกาสขึ้นปีใหม่ 2568 ขออวยพรให้สมาชิกชมรมผู้อาวุโส กรมส่งเสริมสหกรณ์ ทุกท่าน มีความสุข และขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลก จงดลบันดาลให้อาจารย์และครอบครัวมีความสุข สุขภาพแข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บทั้งปวง

(นายโสภาส กลั่นนุศย์)

ประธานกรรมการ

สหกรณ์ข้าราชการสหกรณ์ จำกัด

เมื่อวันที่ 13 ตุลาคม 2567 เป็นวันครบรอบสวรรคตของในหลวงรัชกาลที่ 9 (พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศร) เป็นปีที่ 8 ผู้เขียนในฐานะที่ได้มีส่วนร่วมการปฏิบัติงานย่อย ๆ ส่วนหนึ่งของโครงการฯ เป็นคนแรก ได้น้อมรำลึกถึงพระองค์ท่านจึงได้เขียนบันทึกประสบการณ์ของตนเองไว้ ซึ่งอาจเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจบ้าง ผลงานและเหตุการณ์มีอยู่สองช่วงเวลา ช่วงละหนึ่งปีเศษเท่านั้น แต่ก็ควรได้จัดทำบันทึกไว้

วัตถุประสงค์หลักของโครงการตามพระราชประสงค์หุบกะพง คือ จัดตั้งศูนย์สาธิตและทดลองการเกษตรเพื่อศึกษาหาข้อมูลในด้านการปลูกพืชและการเลี้ยงสัตว์ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเกษตรในพื้นที่แห้งแล้ง และสาธิตการใช้เทคโนโลยีการเกษตร จัดสรรที่ดินว่างเปล่าให้เกษตรกรเพาะปลูกตามวิธีการเพาะปลูกแผนใหม่ และจัดตั้งเป็นสหกรณ์การเกษตร

โครงการฯ นี้ได้เริ่มต้นตั้งแต่ปี 2507 โดยกรมป่าไม้ได้จัดพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมในเขตพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ทุลเกล้าฯ ถวายในพระปรมาภิไธยของในหลวงรัชกาลที่ 9 จำนวน 1,000 ไร่เศษ เพื่อให้พระองค์นำไปใช้ตามพระราชประสงค์ของพระองค์ จึงปรากฏโครงการตามพระราชประสงค์หุบกะพง เกิดขึ้นดังเป็นที่ทราบกันโดยทั่วไป (ปัจจุบันใช้ชื่อว่า “ศูนย์สาธิตสหกรณ์โครงการหุบกะพง”)

ในปี 2507 กระทรวงเกษตร (ปัจจุบันคือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) และกระทรวงสหกรณ์ (ปี 2515 ได้รวมหน่วยงานทุกกรมกองมารวมอยู่ในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) และรัฐบาลประเทศ อิสราเอลได้ทำสัญญาข้อตกลงความร่วมมือดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการดังได้กล่าวมาแล้ว

ก่อนปี 2509 กระทรวงเกษตรโดยสำนักงานปลัดกระทรวงฯ ได้ไปทำการสำรวจพื้นที่และดำเนินการสร้างถนนดินลูกรังจากปากทางเข้าถนนเพชรเกษม ถึงบริเวณสถานที่ที่ใช้เป็นพื้นที่ศูนย์สาธิตสหกรณ์หุบกะพงในปัจจุบันนี้ ตลอดจนได้สร้างบ้านพักไว้หนึ่งหลัง และหอแทงค์น้ำหนึ่งหอ หลังจากนั้นได้ปล่อยทิ้งไว้เพื่อหาผู้รับผิดชอบดำเนินการต่อ สมัยนั้นหน่วยงานเดียวที่มีบทบาทเกี่ยวกับเรื่องสหกรณ์และงานจัดนิคมเพียงหน่วยเดียวคือกรมสหกรณ์ที่ดิน ดังนั้น กรมสหกรณ์ที่ดินจึงได้รับผิดชอบในการดำเนินงานของโครงการนี้

ต้นเดือนมกราคมปี 2509 อธิบดีกรมสหกรณ์ที่ดินได้พาผู้เขียนเข้าร่วมการหารือถึงแนวทางการดำเนินงานกับ ปลัดกระทรวงเกษตร (นาย ปกรณ์ อังคฺสิงห์) และผู้แทนจากประเทศอิสราเอล (Mr. Sligman) การหารือในวันนั้นสรุปความได้ว่า ฝ่ายรัฐบาลไทยจะต้องดำเนินการบุกเบิกพื้นที่ให้พร้อมสำหรับการทดลองทำการเกษตร จัดสร้างอาคารสำนักงาน บ้านพัก ผู้ปฏิบัติงาน การจัดหาแหล่งต้นน้ำ และบุคลากรที่จะเข้าร่วมปฏิบัติงานในด้านการจัดการ ด้านการเกษตร ด้านการปศุสัตว์ ด้านดิน และด้านการชลประทาน ส่วนฝ่ายรัฐบาลประเทศอิสราเอลจะจัดส่งผู้เชี่ยวชาญมาร่วมปฏิบัติงานจำนวนหนึ่งให้ครบทุก ด้าน การหารือในวันนั้นได้มีการมอบหมายให้ผู้เขียนเป็นผู้จัดการโครงการ โดยให้มีผู้แทนจากกรมส่งเสริมการเกษตร กรมวิชาการเกษตร กรมพัฒนาที่ดิน กรมปศุสัตว์และกรมชลประทานร่วมเป็นคณะทำงาน

หลังจากการประชุมหารือ กรมสหกรณ์ที่ดินได้ดำเนินงานทันที ผู้เขียนได้เดินทางไปทำการสำรวจพื้นที่ครั้งหนึ่งก่อน ต่อจากนั้นได้นำข้าราชการจากกองช่างพร้อมเครื่องจักรกลเพื่อทำการบุกเบิกพื้นที่ป่าโดยใช้รถแทรกเตอร์ พิลล่า TD 4 เป็นหลักในการบุกเบิก งานบุกเบิกพื้นที่ไม่ยุ่งยากเพราะพื้นที่ทั้งหมดเป็นป่าละเมาะ ไม่มีต้นไม้ใหญ่ เนื่องจากพื้นดินเป็นดินทราย ทั้งหมด มีสัตว์ที่อยู่อาศัยได้เพียงตัวแด้ และนกไม่กี่ชนิด การดำเนินงานบุกเบิกพื้นที่ครั้งแรกทำไปเพียงไม่เกิน 100 ไร่ ซึ่งเพียงพอแก่การดำเนินการตามแผนงานที่กำหนดไว้ ต่อจากนั้นได้ทำการจัดแบ่งแปลงที่ดินออกเป็นสวน ๆ เพื่อใช้สำหรับสร้างอาคารสำนักงาน ห้องประชุม บ้านพักข้าราชการ และคนงาน แปลงทดลองเพื่อทำการเกษตร แปลงเพื่อเป็นสำนักงานสหกรณ์ แปลงที่ดินทำกินที่จะมอบให้แก่เกษตรกรโดยกำหนดแผนงานไว้ว่าเกษตรกรรุ่นแรกเป็นเกษตรกรตัวอย่างให้ได้รับเนื้อที่ดินคนละ 20 ไร่ เป็นเนื้อที่อยู่อาศัย 1 ไร่ และเนื้อที่สำหรับการเพาะปลูกหรือเลี้ยงสัตว์อีก 19 ไร่ ส่วนรุ่นต่อ ๆ ไป จะคัดเลือกเกษตรกรเข้าทำประโยชน์หลังจากเกษตรกรตัวอย่างได้ทำประโยชน์จนสามารถดำเนินชีวิตอยู่ได้ตามวิถีชีวิตของเกษตรกรแต่จะได้ครอบครัวละไม่เกิน 10 ไร่ หลักเกณฑ์สำคัญ เกษตรกรทุกครัวเรือนจะไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ห้ามการซื้อขาย เว้นแต่ถ่ายเท ให้บุตรหลาน หรือคนในครอบครัว

วันที่และเดือนใดผู้เขียนจำไม่ได้แน่ชัดประมาณเดือนเมษายนหรือพฤษภาคมของ ปี 2509 ในหลวงรัชกาลที่ 9 ได้เสด็จฯ ตรวจเยี่ยมโครงการเป็นครั้งแรกได้รับฟังการถวายนโยบาย และตอบข้อซักถามต่าง ๆ จากพระองค์ของข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ระดับอธิบดี และคณะผู้ปฏิบัติงานของโครงการ รวมทั้ง ทูตรัฐบาลอิสราเอล หลังจากนั้นพระองค์ก็ได้เสด็จพระราชดำเนินกลับโดยไม่ได้ดูงานในพื้นที่เพราะยังเป็นพื้นที่ที่ว่างเปล่า

อย่างไรก็ตาม วันนั้นได้เกิดเรื่องมหัศจรรย์ และเป็นนิมิตหมายอันเป็นมงคลกับโครงการ และผู้อยู่ในเหตุการณ์ที่ไม่อาจจะลืมเลือนได้ กล่าวคือ ก่อนวันที่ในหลวงรัชกาลที่ 9 เสด็จฯ เยี่ยมโครงการ พนักงานของสำนักงานพระราชวังได้มาทำการติดตั้งเต็นท์ที่ประทับซึ่งได้ทำการตอกหลักหมุดยึดไว้อย่างมั่นคง ครั้นเมื่อถึงวันเสด็จฯ เยี่ยมโครงการซึ่งเป็นวันที่ท้องฟ้าโปร่ง หลังเสร็จสิ้นการตรวจเยี่ยมโครงการพระองค์ก็ได้เสด็จพระราชดำเนินกลับ ขณะที่รถพระที่นั่งเคลื่อนออก ท้องฟ้าเกิดมีดครึ้ม พายุและฝนได้ตกกระหน่ำอย่างรุนแรง และเต็นท์ที่ประทับล้มลงทั้งหลัง ทุกคนที่ยืนส่งเสด็จฯ ต่างเปียกฝนกันหมดเพราะไม่อาจหาที่หลบฝนได้ เหตุการณ์นี้เป็นที่โจษขานถึงบารมีของพระองค์ ในหลวงรัชกาลที่ 9 เป็นอย่างมาก ส่วนสาเหตุที่เต็นท์ล้มลงทั้งหลังเนื่องจากพื้นดินที่เป็นดินทรายล้วน ๆ เมื่อเปียกแฉะจากน้ำฝน หลักหมุดที่ตอกยึดไว้อย่างมั่นคงก็ไม่สามารถยึดเหนี่ยวรั้งเต็นท์ไว้ได้

หลังจากนั้น กรมสหกรณ์ที่ดินได้ดำเนินการตามแผนงานที่กำหนดไว้ เรื่องการก่อสร้างอาคารต่าง ๆ ประกอบด้วย สำนักงาน ห้องประชุม และบ้านพักอีกจำนวน 9 หลัง ได้มีการทำสัญญาจ้างกับผู้รับเหมาที่อยู่ในตัวเมืองจังหวัดเพชรบุรีรายหนึ่ง แบบแปลนอาคารทุกหลังออกโดยกองช่างของกรมสหกรณ์ที่ดิน การก่อสร้างได้ดำเนินการขึ้นเสาอาคารทุกต้นแล้วเสร็จ ผู้เขียนได้ตรวจรับงาน ปรากฏว่าการก่อสร้างไม่ตรงกับแบบแปลนเพราะโครงเหล็กที่ใช้เป็นเพียง 2 หุน แต่ตามแบบต้องเป็น 3 หุน ผู้เขียนจึงไม่รับงาน ผู้รับเหมาต้องทุบเสาทิ้ง และสร้างขึ้นใหม่ เรื่องนี้ได้สร้างความไม่พอใจต่อผู้รับเหมาซึ่งมีอิทธิพลใน

จังหวัดเพชรบุรี ผู้เขียนได้รับข่าวจากผู้หวังดีว่าให้ระวังตัวจะมีคนทำร้ายถึงชีวิต จึงได้นำเรื่องนี้แจ้งให้ท่านอธิบดีทราบ จึงถูกเรียกตัวกลับเข้ากรมฯ ในเวลาเดียวกัน นั้นรัฐบาลประเทศสหพันธรัฐเยอรมนีให้ทุนการศึกษา และดูงานเป็นเวลา 22 เดือน จำนวน 3 ทุนแก่ข้าราชการของกรมฯ ซึ่งผู้เขียนเป็นหนึ่งคนในจำนวนนั้น ดังนั้น จึงเป็นการยุติการปฏิบัติงานช่วงแรกในระยะเวลาเพียงหนึ่งปีเศษเท่านั้น

เวลาผ่านไปประมาณ 5 ปี ผู้เขียนได้มีโอกาสกลับไปทำงานที่โครงการอีกครั้ง ประมาณต้นปี 2514 การเดินทางในวันแรกได้พบเห็นการเปลี่ยนแปลงในหลาย ๆ ด้านเป็นอย่างมาก เริ่มจากปากทางเข้าโครงการที่เป็นถนนลาดยางแทนถนนที่เป็นลูกรัง จนกระทั่งเดินทางเข้าสู่ภายในโครงการ ได้พบเห็นสภาพแวดล้อมที่ไม่น่าเชื่อที่เกิดขึ้นภายในระยะเวลา 5 ปี มีอาคารสำนักงานศูนย์สารสนเทศหุบกะพง ห้องประชุม บ้านพัก และร้านอาหารตามสั่ง มีสนามฟุตบอล และแปลงทดลองการเกษตร ลึกเข้าไปในพื้นที่อีกเล็กน้อยจะเป็นที่ตั้งสำนักงานสหกรณ์ บ้าน และแปลงปลูกพืชของสมาชิกที่ได้จัดตั้งเรียงรายไว้อย่างเป็นระเบียบ มีตลาดกลางจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของสมาชิก อาทิพืช ผักผลไม้ ขนมหวาน และผลิตภัณฑ์จากป่านครนารายณ์ที่มีรูปแบบความสวยงาม เช่น หมวก และกระเป๋า เป็นต้น ตลาดกลางขายสินค้าในสมัยนั้นมีชื่อเสียงโด่งดังมาก ชื่อเสียงคำว่าหุบกะพงทำให้นักท่องเที่ยวต่างแวะเวียนไปท่องเที่ยว และซื้อสินค้าในแต่ละวันเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะในฤดูการท่องเที่ยวจะมีรถบัสจอดเรียงรายเต็มพื้นที่ไปหมด

การไปปฏิบัติงานครั้งนี้เป็นเพียงการดูแลการทำงานของสหกรณ์ และการประกอบอาชีพของสมาชิกเป็นส่วนใหญ่ ได้เกิดผลงานการทดลองเกี่ยวกับการเกษตรขึ้นขึ้นหนึ่ง คือ การทดลองนำเมล็ดพันธุ์หน่อไม้ฝรั่งมาปลูก เชื่อว่าเป็นการทดลองเป็นแห่งแรกของเมืองไทยเพราะในสมัยนั้นไม่มีใครรู้จักต้นหน่อไม้ฝรั่ง ผลการทดลองประสบความสำเร็จจึงได้ส่งเสริมให้สมาชิกปลูกทำให้เกิดรายได้เพิ่มมากขึ้น

การอยู่ปฏิบัติงานครั้งที่สองนี้ส่วนใหญ่จะเป็นการดูแลช่วยเหลือสหกรณ์ และสมาชิกสหกรณ์ในด้านการผลิต และการตลาด โดยเฉพาะด้านการตลาดของพืชพันธุ์ที่สามารถปลูกเป็นจำนวนมาก ได้แก่ หน่อไม้ฝรั่ง และมะเขือเทศ เป็นต้น ให้กับพ่อค้าที่อยู่นอกโครงการ เป็นงานที่ยุ่งยากเหน็ดเหนื่อยพอสมควร เพราะต้องช่วยเหลือทั้งการผลิต เก็บเกี่ยว หีบห่อ และการขนส่ง ข้าราชการระดับชั้นตรีต้องช่วยแบกหาม ท่วมเทการทำงานกันอย่างสุดความสามารถ

ผลของการทุ่มเทการทำงานเรื่องการตลาดนี้ เป็นเหตุให้ผู้เขียนต้องพ้นจากการปฏิบัติงานที่โครงการ สืบเนื่องจากการเข้มงวด เนื่องจากสมาชิกจำนวนมากได้พยายามลักลอบนำผลิตภัณฑ์สำคัญได้แก่ หน่อไม้ฝรั่งซึ่งสหกรณ์ทำสัญญาซื้อขายกับบริษัทการบินไทย จำกัด ไว้ในราคา กิโลกรัมละ 40 บาท ขณะนั้นถือว่าได้ราคาสูงมาก ขณะเดียวกันหน่อไม้ในขณะนั้นก็มีความต้องการของตลาดมาก จึงมีพ่อค้ามากกว้านซื้อในราคาที่สูงกว่า 40 บาท ผู้เขียนได้ออกตรวจจับ และยึดเข้าสู่ระบบด้วยความยากลำบาก เป็นการสร้างความไม่พอใจให้กับสมาชิก แล้วนำข้อเท็จจริงไปรายงานกับเจ้าหน้าที่ในพระราชวังไกลกังวล วันหนึ่งได้มีองคมนตรีท่านหนึ่งได้มาสอบถามข้อเท็จจริงกับผู้เขียน คณะกรรมการ และสมาชิกกลุ่มหนึ่ง สรุปความได้ว่าให้สมาชิกหยุดลักลอบ ผู้เขียนงดเว้นการตรวจจับ ให้เป็นภาระหน้าที่ของคณะกรรมการ อย่างไรก็ตามต่อ ๆ มาการลักลอบยังคงมีอยู่ประปราย ผู้เขียนจึงขอกลับมาปฏิบัติงานที่ส่วนกลาง

ถึงแม้ผู้เขียนจะได้ปฏิบัติงานในโครงการรวมระยะเวลาได้ประมาณสามปี ผลงานในช่วงนั้นถือได้ว่าสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวไว้ตอนต้นอย่างสมบูรณ์ เปรียบเสมือนหนึ่งว่าผู้เขียนได้นำเมล็ดพันธุ์ไม้ใหญ่ของในหลวงรัชกาลที่ 9 ปลูกไว้ให้คนดูแลรดน้ำพรวนดินจนเติบโตใหญ่ ให้ดอกผลและร่มเงา สร้างความสุข ความเจริญและความร่มเย็นให้แก่เกษตรกร ดังเช่นการกล่าวขานเป็นบทความหรือบทเพลงที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบันนี้

ธรรมะกับโยมต๋ย : ...การปฏิบัติธรรมในป่า.....

ท่านที่เป็น FC จดหมายข่าว ซอส. น่าจะจำได้ว่าเมื่อเดือนพฤศจิกายนปีที่แล้ว โยมต๋ยได้เขียนบทความเล่าเรื่องการไปรุดงค์อยู่ป่าในจดหมายข่าวไปแล้ว ปีนี้ แม้ อายุจะมากขึ้นและมีโรคภัยไข้เจ็บมารบกวนบ้างโยมต๋ยก็ยังมีฉันทะที่จะไปปฏิบัติธรรมในป่า ทั้งนี้ เพื่อเจริญรอยตามครูบาอาจารย์ที่ได้ปฏิบัติเป็นตัวอย่างไว้ และอีกประการหนึ่งคือการฝึกตนเองให้ตั้งอยู่ในความไม่ประมาท เพราะไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น ก็จะมีมือได้อย่างสบาย ต้องซ้อมเจ็บ ซ้อมตาย ซ้อมจาก ก่อนที่จะถึงเวลาของมันจริงๆ ต้องเตรียมตัวตายตลอดเวลา ความตายอยู่แค่เอื้อมเท่านั้น ต้องสอนตนเองว่า อย่างนะ อย่างนะ อย่าประมาท ต้องเชื่อพระพุทธเจ้า

การอยู่ป่าที่มีเครื่องอยู่เพียงแค่นอน อาบน้ำในลำธาร ไม่มีสัญญาณมือถือ ไม่มีเครื่องอำนวยความสะดวกใด ๆ การแต่งกายมีเพียงเสื้อผ้าน้อยชิ้นเท่าที่จำเป็น กินอาหารเท่าที่มี ถือศีล 8 จึงไม่ใช่เรื่องง่าย ทุกคนต้องปรับตัวให้เข้ากับธรรมชาติ ต้องใช้ขันติความอดทนอดกลั้นในการใช้ชีวิตที่เคยสะดวกสบายในเมืองมาใช้ชีวิตในป่าที่เรียบง่าย

ปีนี้พิเศษกว่าทุกปีที่ผ่านมา คือ มีเพื่อนชาวมาเลเซีย 12 คนจะมาปฏิบัติธรรมในป่าด้วย ได้สอบถามความเห็นจากเพื่อนชาวมาเลเซีย 2 คนที่มาอยู่ในช่วง 3-4 วันแล้วต้องกลับไปก่อน เขาให้ความเห็นว่า การปฏิบัติธรรมในป่าจะแตกต่างจากการปฏิบัติธรรมในเมือง ในป่าจะไม่ต้องอ่าน เพียงแต่เฝ้าดูการปฏิบัติตนของพระอาจารย์ และเพื่อนที่มาปฏิบัติธรรมด้วยกันก็สามารถเข้าใจในธรรมะ เข้าใจในแนวทางการปฏิบัติได้โดยไม่ต้องพูด เสียตายปีนี้ก็มีเวลาน้อยครั้งหน้าจะหาเวลาอยู่ให้นานขึ้น

กิจกรรมในตอนเช้า แม้อยู่ในป่า พระอาจารย์ยังคงเคร่งครัดในกิจของสงฆ์ คือ การบิณฑบาต แม้ซีและโยมที่ อยู่โรงครัวจะเตรียมอาหารและหุงข้าวให้เราใส่บาตรกัน

บางวัน พระอาจารย์จะฝึกสติในการเดินโดยจะพาโยมไปเดินในป่าที่ลึกเข้าไป เราจะเห็นร่องรอยทางเดินของฝูงช้างป่า มีรอยเท้า ของช้างปรากฏเป็นระยะ ๆ มีมูลช้างทั้งเก่าและใหม่ให้หวาดเสียวเล่น และเห็นรอยการไว้สีข้างถูกับต้นไม้อยู่สูงมาก ๆ แสดงถึงป่าที่เธออยู่เป็นที่อาศัยของช้างป่าด้วยเช่นกัน เราจึงต้องมีสติรู้ตัวอยู่ตลอดเวลาเพราะเราไม่รู้ว่าเมื่อไรช้างจะเดินมาใกล้ที่พักของเรา มาต็มน้ำในลำธารที่เดียวกับเรา โยมต๋ยเคยถามพระอาจารย์ว่า ถ้าเราเจอช้างจัง ๆ เราจะทำอย่างไร ท่านตอบว่า ก็วิ่งหนีสิโยม 555

ในช่วงค่ำ มีกิจกรรมที่สำคัญ คือ การนั่งสมาธิและสวดมนต์ทำวัตรเย็นใช้เวลาประมาณ 2 ชม. หลังจากนั้นก็ให้ทุกคนไปปฏิบัติต่อด้วยตนเอง และพักผ่อนตามสบาย

สุดท้ายนี้ท่านที่อ่านเรื่องนี้แล้วประสงค์จะมาปฏิบัติธรรมในป่าก็ยินดีต้อนรับทุกท่าน และขออนุโมทนาบุญล่วงหน้าด้วยนะคะ สาธุ

เพื่อนช่วยเพื่อน ในชอส.

โดย : เกียรติพงศ์ เฟื่องฟู้ง

อะไรก็ตามที่รัฐหยิบยื่นให้ฟรี ๆ เราจะไม่รู้สึกรัก ผูกพัน หวงแหนในความเป็นเจ้าของสิ่งนั้น แต่ถ้าเป็นสิ่งที่พวกเขาได้ร่วมกันสร้างมาด้วยมือ เราจะรู้สึกรัก หวงแหน และผูกพันในสิ่งนั้น ๆ จนมีความรู้สึกเป็นเจ้าของร่วมกัน

ในชมรมผู้อาวุโส กรมส่งเสริมสหกรณ์ ก็เช่นกัน ก่อตั้งโดยรุ่นพี่ของพวกเขา แล้วก็สานต่อกันมาเรื่อย ๆ จากรุ่นสู่รุ่น จนมีอายุครบ 28 ปี ในปี 2567 และย่างขึ้นปีที่ 29 มีจำนวนสมาชิก มากกว่า 1,400 คน สมาชิกกระจายอยู่ในจังหวัดต่าง ๆ ในรูปของกลุ่ม ชอส.จังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ ในบรรดาสมาชิกทั้งหมด ต่างก็มีความผูกพันที่แตกต่างกันออกไป บ้างก็เป็นสมาชิกที่มีความรู้สึกเป็นเจ้าของร่วมกัน อยากเข้ามาจับบทบาทหน้าที่ช่วยงานของชมรมในด้านต่าง ๆ บ้างก็ผูกพันทางใจด้วยอายุมากแล้ว 80 ถึง 90 ปี สังขารไม่เอื้อต่อการไปทำงานในชมรม แต่ยังรัก และคิดถึงชมรมอยู่เนือง ๆ คอยสดับฟังข่าวสารความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของชมรม บ้างก็เฉย ๆ ไม่รู้สึกงู้อะ ถึงความเป็นเจ้าของร่วมกัน มีชมรมก็ดี ไม่มีก็ได้ ชมรมจะล้มหายตายจากก็ไม่ว่าอะไร

ในบรรดาความรู้สึกของความเป็นเจ้าของร่วมกันนั้น สมาชิกหลายท่านอาสาเข้ามาช่วยกันทำงานในรูปแบบคณะกรรมการดำเนินการ และเจ้าหน้าที่ทำงานในฝ่ายต่าง ๆ บ้างก็อายุกว่า 80 ปีแล้ว แต่ก็ยังรักยังผูกพันที่จะทำงานในชมรมนี้ต่อไป จากที่เคยขบถมทาทำงานได้อย่างคล่องแคล่ว ว่องไว พออายุมากขึ้น สังขารไม่เอื้ออำนวย ก็เปลี่ยนไปนั่งรถรับจ้าง นั่งรถเมลมาทำงานในชมรมก็เอา ทั้งที่ไม่ได้รับค่าตอบแทนใด ๆ นอกจากความสุข ความพึงพอใจที่ได้มาทำงานร่วมกัน

บ้างก็คอยสนับสนุนบริจาคเงินให้ชมรม เนื่องในเทศกาลต่าง ๆ เช่น วันเกิด วันปีใหม่ วันสงกรานต์ วันประชุมใหญ่ ชอส. โดยโอนเงินเข้ามาในบัญชีของชมรมบ้าง มามอบเป็นเงินสดให้ด้วยตนเองบ้าง เพื่อให้ ชอส. มีทุนพอเพียงดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ต่อไปได้อย่างมั่นคง ดังจะเห็นว่าเงินบริจาคจากสมาชิกเพื่อ ชอส. เพิ่มขึ้นขึ้นทุกปี โดยในรอบ 8 ปี มีเงินที่สมาชิกบริจาคให้ชมรม มีมากกว่า 4 ล้านบาท โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ปี 2560 จำนวน 104,350 บาท จากสมาชิก จำนวน 131 ท่าน

ปี 2561 จำนวน 94,801 บาท จากสมาชิก จำนวน 90 ท่าน

ปี 2562 จำนวน 92,407 บาท จากสมาชิก จำนวน 110 ท่าน

ปี 2563 จำนวน 93,485 บาท จากสมาชิก จำนวน 114 ท่าน

ปี 2564 จำนวน 41,086 บาท จากสมาชิก จำนวน 37 ท่าน

ปี 2565 จำนวน 76,800 บาท จากสมาชิก จำนวน 90 ท่าน

ปี 2566 จำนวน 97,299 บาท จากสมาชิก จำนวน 105 ท่าน

ปี 2567 จำนวน 67,358 บาท จากสมาชิก จำนวน 76 ท่าน

รวม 8 ปี เป็นเงิน 426,129 บาท นี่ยังไม่นับรวมเงินค่าสมัครสมาชิกแรกเข้า และเงินค่าธรรมเนียมแรกเข้านะครับ ซึ่งตรงนี้บอกอะไร บอกถึงความรัก ความผูกพันที่สมาชิกมีต่อชมรม ใช่ไหม อยากให้ชมรมทำประโยชน์ให้แก่บรรดาสมาชิกได้ตามวัตถุประสงค์ที่ร่วมกันกำหนดไว้ คือ ดูแลกันทุกเรื่อง ตั้งแต่ วัย 50 ปี ขึ้นไป จนแก่เฒ่าชรา และตายจาก ตายแล้วก็ทำบุญรดน้ำ อุทิศส่งไปให้ทุกปี จึงพากันทยอยส่งเงินเข้าชมรมอย่างต่อเนื่อง หลายท่านส่งเงินบริจาคเข้าชมรมทุกปี ปีละ 1 ถึง 2 ครั้ง นานนับเป็นสิบ ๆ ปี โดยไม่มีเงื่อนไขใด ๆ เป็นความพึงพอใจที่อยากจะทำในลักษณะของเพื่อนช่วยเพื่อน ในยามที่ตัวเองแก่เฒ่าชราลง ก็ได้แต่หวังว่าเพื่อนสมาชิกรุ่นหลัง ๆ จะได้ยึดหลักเพื่อนช่วยเพื่อนกันต่อไป จึงนับเป็นบุญใหญ่อีกบุญหนึ่งที่เดี่ยว ที่ประทับอยู่ในใจของเพื่อนสมาชิก ชอส. ครับ

เรื่องเล่าจากสมาชิก :

โดย : ฐิติ (คนเคยหนุ่ม)

ในระยะเวลาสั้น

ดีกว่าในสมัยก่อน ที่มีโปรแกรมไลน์ เฟซบุ๊ก และอื่น ๆ ให้ติดต่อสื่อสารกัน เวลาที่มีกิจกรรมพิเศษให้เพื่อนๆ มารวมกันทำได้โดยง่าย ในรอบปีหนึ่ง จะมีงานสังสรรค์รุ่น และทำบุญให้เพื่อนผู้ล่วงลับหลายครั้ง ทำให้เราได้มาเจอกัน นอกจากนั้น ก็มีงานแต่งงานลูก ๆ หลาน ๆ หรืองานศพ ที่ได้เจอพี่ ๆ น้อง ๆ เพื่อน ๆ บางคนก็หายเงียบไปนานมาโผล่ที่งานนี้เอง ดูทุก ๆ คนยังสดชื่นแข็งแรง มีแต่เราที่ห่อเหี่ยวเพียงลำพัง

ผมเพิ่งไปงานสังสรรค์รุ่นมางานหนึ่ง ได้พบกับเพื่อน ๆ และน้อง ๆ ที่ไม่ได้เจอกันนาน ดูทุก ๆ คนยังแข็งแรง และไม่เปลี่ยนแปลง กาลเวลาทำอะไรพวกเขาไม่ได้ มีแต่เราที่แก่ลงไปหน่อย แต่ก็ดีใจที่เพื่อน ๆ ทักทาย แล้วบอกว่าเรายังแข็งแรง ความจริงยังคงแข็งแรง แต่ภายในแทบจะเสื่อมไปหมด โดยเฉพาะหู เพื่อน ๆ คุยกัน เราก็พยายามเงี่ยหูฟัง แต่ไม่ค่อยรู้เรื่อง คอยสังเกตเพื่อนคนอื่น ถ้าเขาหัวเราะกัน แสดงว่ามีอะไรตลก เราก็หัวเราะบ้าง ถ้าฟังแล้วเคร่งขรึม เราก็ทำตามนั้น เข้าสังคมได้เป็นครั้งคราวไป

เจออยู่คนหนึ่งที่บ้านโตทางขึ้น เพื่อไม่ให้เสียมิตรภาพเราก็รีบสวัสดิทักทายก่อนที่เขาจะรู้ตัวอีก ถามสารทุกข์สุกดิบพอสมควร จนคิดว่าจะเดินไปร่วมงานด้วยกันแต่เราชักว่า เห็นเขาเดินไปอีกงาน ที่อยู่ข้าง ๆ อ้าวทักผิดคนซะแล้ว นึกขำ ๆ ว่าขนาดไม่เคยเจอกันเลยยังคุยกันได้ตั้งนาน

ในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ ซึ่งเป็นวันคล้ายวันสถาปนามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รุ่นต่าง ๆ ตั้งแต่ตึกดำบรรพ์ จนถึงรุ่นหลังเราหลาย ๆ รุ่น จะจัดงานทำบุญรุ่นที่วัดพระศรีมหาธาตุ และรับประทานอาหารร่วมกัน ที่โรงแรมใกล้ ๆ สถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัย เช่น โรงแรมมารวย ในขณะที่เราไปร่วมกิจกรรมกับรุ่นของเรา ก็มีโอกาสเจอรุ่นพี่ รุ่น

น้องเก่า ๆ บางคนก็เคยสังสรรค์กันมา แต่ต้องระงับการทักทายรุ่นพี่รุ่นน้อง บางคนจำไม่ค่อยได้ รุ่นพี่บางคนหน้าตายังเด็กเราไปเรียกว่าน้อง และรุ่นน้องที่หน้าตาแก่แก่เราไปเรียกเขาว่าพี่ ที่สำคัญมาก ๆ คือ ไปเรียกน้องผู้หญิงว่าพี่เขาคงโกรธ ต้องมาทบทวน ว่าใครเป็นใครถึงจะเรียกได้ถูก

งานสังสรรค์ที่มีโต๊ะนั่งทานอาหารยาว ๆ ประมาณ 10 กว่าคนทักทายกันไม่ทั่ว เราอยู่มุมนี้อยากทักทายเพื่อนรุ่นพี่อีกมุมหนึ่ง ก็ทักทายไม่ทัน เพราะหยุดทักทายคนไป พอว่าจะไปถึงที่ปลายโต๊ะ ยังไม่ทันทักทายเขาก็ลุกไปแล้ว จนเรากลับมานั่งที่เดิมเขาถึงจะกลับมา ก็ลุกไปทักทายกันใหม่ ลุกกันไป ลุกกันมา ดูสนุกดี เป็นการเปลี่ยนอิริยาบถไปในตัว

หลาย ๆ คนใส่หมวกเข้มาร่วมสังสรรค์ คงเป็นเพราะว่าหมวกทำให้ดูสวยสง่าขึ้น หรืออาจจะปิดทรงผมที่ไม่อยากให้คนมอง เต็มที่นี้นิยมใส่หมวกได้ไม่ว่ากลางแจ้งหรือในอาคาร แต่ผมว่าถ้างานใดชักชวนให้แขกที่มาใส่หมวกประกวดกันควรจะจัดกลางแจ้งไปเลย และระวังหมวกหลุดถ้าลมแรง สำหรับการแสดงความยินดีโดยการสวมกอดกันแบบฝรั่งต้องระวังหมวกด้วย

เมื่อหลายปีมาแล้ว ผมได้ไปงานปาร์ตี้กลางแจ้งที่นัดแนะกันใส่หมวก มีการประกวดว่าใครจะแต่งตัวใส่หมวกได้เก๋เก๋ ปาร์ตี้ดำเนินไปด้วยดี มีการร้องเพลง เพลิดเพลิน แทรกด้วยเพลงพื้นเมืองอเมริกัน หรือในสมัยชาวอเมริกันคาวบอย เพราะใส่หมวกคาวบอยมาหลายคน บางคนใส่หมวกของชาติต่าง ๆ ยกเว้น ยิว และอินเดีย ที่ไม่มีใครใส่มา เมื่อถึงเวลาประกาศผลการประกวด โดยทุกคนที่มาในงานให้คะแนน ก็ได้แก่สุภาพสตรีที่หน้าตาดี และแต่งตัวใส่หมวกเหมาะสม แต่มีอีกคนซึ่งไม่ได้รับรางวัลแต่ทุกคนให้ความสนใจมาก ๆ เป็นสุภาพสตรีสวมหมวกกันน็อกมาในงาน ภายใต้ออกคิดที่ว่าหมวกนี้ใส่กันในถนนหลวงทุกจังหวัดทั่วประเทศ

งานสร้างสรรค์ที่ไม่มีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์มักจะกร่อย สมัยที่
ผมยังเป็นหนุ่มนั่น ยี่ตแอลกอฮอล์เป็นหลัก มีการสังสรรค์
กับเพื่อน ๆ ที่เชียงใหม่ครั้งหนึ่งที่พวกเราหลายคนยังดื่มกัน
ด้วยความสนุกสนาน จนเพื่อน ๆ บางคนกลับหมดแล้ว
ยกเว้นนักดื่มไม่ยอมเลิก สั่งเบียร์จนเขาจะปิดร้าน ผม
สัญญาว่าจะไปส่งเพื่อนคนหนึ่งที่บ้านเพราะเขาไม่มีรถ แต่
พอเลิกเข้าจริง ๆ เดินเข้าห้องน้ำ พนักงานของร้านหวังดีลื
ออกตัวผมไปขึ้นรถที่ทางบ้านโทรไปให้มาขับรถกลับ ลืม
เพื่อนที่จะไปส่งสนิท จนปัจจุบันพบเขาถามว่าวันนั้นกลับ
บ้านยังงเขาก็ไม่รู้เรื่องจำไม่ได้

สมัยที่ยังหนุ่มอยู่ เคยเชื่อว่าการดื่มสุรา (และสูบ
บุหรี่) เป็นลักษณะของลูกผู้ชาย ความคึกคะนองอยู่ที่ทำ
อะไรซึ่งไม่ควรทำ บางครั้งผิดกฎหมายก็ยังท้าทาย กว่าจจะรู้
ซึ่งว่าเป็นความคิดที่ผิดก็ผ่านมามาก่อนชีวิตแล้ว ตอนนี
สุขภาพเสื่อมโทรมเพราะการหักห้ามใจไม่ได้ในตอนนั้น
แล้วยังมีกรรมบางอย่างตามสนอง จนขณะนี้เชื่อว่ากฎแห่ง
กรรมเป็นความจริง สำหรับความเมาถึงแม้จะไม่ได้เป็น
อาฉิม แต่บางช่วงของชีวิต ก็แทบจะทุกคืนวัน บางครั้งก็
เมามากสุด ๆ และบางช่วงก็เลิกไป มีการหยุดเป็นระยะ
ๆ จึงได้อยู่มาจนถึงทุกวันนี้

ผมมีเพื่อนตั้งแต่สมัยที่เรียนหนังสือด้วยกัน และ
เดี๋ยวนี้ก็ยังติดต่อกันอยู่หลายคน เพื่อนคนหนึ่งออกเที่ยว
ฟังเพลง ดื่มไวน์ทุกคืน จะใช้รถแท็กซี่เป็นพาหนะ เพื่อ
ไม่ให้มีปัญหาตอนกลับบ้าน ถึงตำรวจจะตั้งด่านตรวจ
ปริมาณแอลกอฮอล์ก็ไม่ใช่ไร เพราะไม่ได้ขับรถ ตอนนี
เพื่อนยังดูหนุ่มวัยรุ่น และทันสมัยมาก ๆ วันดีคืนดีก็ไป
เที่ยวต่างประเทศให้สบายอารมณ์ เพื่อนอีกคนหนึ่งอดีต
เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย ตอนนี ชาบซึ่งในหลักคำสอน
ของศาสนา สนทนาธรรม และวิปัสสนาสมาธิเป็นประจำ
ถ้าเป็นกรุงเทพฯ เพื่อนจะไม่ขับรถ เพราะบริการสาธารณะ
มีมากสะดวก นี่ก็เป็นอีกคนที่ดูไม่แก่ เพราะเป็นคนไม่คิด
อะไรมาก คร่ำเคร่งแต่เรื่องปฏิบัติธรรมแต่อย่างเดียว

มีเพื่อน ๆ อีกหลายคนใช้ชีวิตยากลำบาก ต้องต่อสู้
ยังหาเงินเลี้ยงชีพ บางคนเจ็บป่วยเรื้อรังติดเตียง มองไม่
เห็นอนาคตของตนเองอีกแล้ว พวกเขาเหล่านั้นบางคนเคย
รุ่งโรจน์ในอดีต หรือเป็นหนุ่มรุ่มงามให้สาว ๆ เก๋ไปฝันถึง
แต่ตอนนี้ต้องมาทรุดโทรม เมื่อเวลาพอเหมาะบางคนก็ลา
จากไป

ชีวิตก็เป็นแบบนี้ สำหรับผมเองแม้จะไม่สมบูรณ์
มีปัญหาเกี่ยวกับร่างกายหลายอย่าง แต่ก็พยายามต่อสู้ยืน
หยัดให้คงอยู่ไปก่อน เมื่อไหร่ก็เมื่อนั้นจำต้องสิ้นสุดตาม
ครรลองชีวิตต่อไป ตอนนี ถ้ามีโอกาสเขียนเล่าเรื่อง
พยายามทำไปก่อนเพื่อเป็นการท้าทายทุกคนว่า ผมยังอยู่
นะครับ

จอร์เจียความงามที่ถูกซ่อน by กลุ่มทัวร์ทั่วไทย

โดย : สุภิญญา

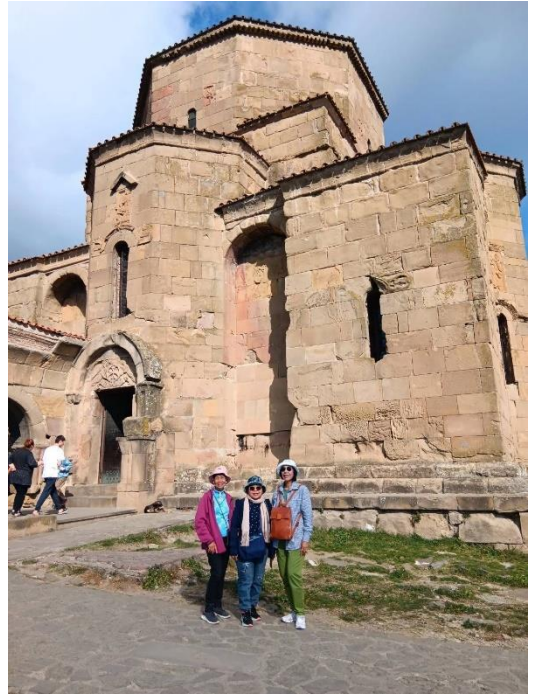

สาธารณรัฐจอร์เจีย อยู่ในทวีปเอเชีย ทิศตะวันตก ติดทะเลดำ ทิศตะวันออกติดคาซัคสถาน อุซเบกิสถาน ทิศเหนือติดรัสเซีย และทิศใต้ติดตุรกี ตั้งอยู่ภูมิภาคคอเคซัส ซึ่งเป็นจุดตัดระหว่างยุโรปตะวันออก กับ เอเชียตะวันตก เวลาช้ากว่าประเทศไทย 3 ชั่วโมง สกุลเงินที่ใช้ลารี เมืองหลวงชื่อทบิลีซี (Tbilise) คณะของเราคุณพีอาร์รี่ คุณสุมาลี คุณสมจิตต์ คุณธันยสิดา และสุภิญญา ร่วมกันที่สนามบินสุวรรณภูมิ เวลา 04.00 น. บินลัดฟ้าด้วย Gulf Air ไปลงสนามบินบาร์ทเรน เพื่อต่อเครื่อง ในเวลา 08.40 น. (เวลาบาร์ทเรน) ถึงสนามบินทบิลีซี(Tbilise) จากนั้นนั่งรถบัสไปเมืองกอรี (Gori) ก็ได้เวลาอาหารเย็นพอดี

โปรแกรมท่องเที่ยวได้เริ่มจากไปชมเมืองอัปลิสสิเค (Uplistsikhe) ซึ่งเป็นเมืองอยู่บนเขาแต่ไม่สูงมากพวกเราต้องเดินขึ้นไป มีบันได 80 ขั้นจากนั้นเดินลัดเลาะอีกไม่มาก เขาทั้งลูกเป็นหินทรายนำมาแกะสลักรูปปั้น ไม่มีต้นไม้ใหญ่เลย เขาโล้น ๆ ทางขึ้นต้องเดินลัดเลาะไปตามซอกหิน ลมแรง และเย็นมาก ข้างบนมีถ้ำที่ขุดเจาะโดยฝีมือมนุษย์หลายถ้ำ เจาะเป็นโพรง ๆ แบบถ้ำใครถ้ำมัน รวมกันเป็นเมือง ไกด์บอกมีอายุกว่า 3,000 ปี และมีคนอาศัยมาเรื่อย ๆ เป็นพวกเพเก้น (Pagan) บูชาไฟ ถ้ำนี้ภาพไม่ออกก็มนุษย์ยุคหินฟลินท์สโตนส์นั่นแหละจ้า และก็มีคนอาศัยมาเรื่อย ๆ ราว 2,000 ปี เพราะเห็นวิวัฒนาการของเมืองมากขึ้นเรื่อย ๆ เช่น เดิมมีห้องทำพิธีกรรมบูชาไฟ มีห้องเก็บไวน์หลายห้อง (คงชอบกินไวน์มาก) ห้องโรงละครกลางแจ้งที่แกะสลักเพดานให้สามารถสะท้อนเสียงให้ก้องดังอีกด้วย ห้องร้านขายยาที่มี เมื่อนี้มีมาก่อนที่ศาสนาคริสต์จะเข้ามา บนยอดสุดมีโบสถ์คริสต์ศตวรรษที่ 9 สร้างด้วยหินตัดเป็นแท่งเรียงต่อกัน ไม่ใหญ่มากแต่ขลังดีเหมือนกัน ภายในโบสถ์มีแท่นบูชาให้ชาวคริสต์ได้เคารพ คงเป็นยุคหลัง ๆ ทำเลที่ตั้งไม่ธรรมดาด้านล่างมีแม่น้ำไหลผ่านด้วย

จากนั้นก็กลับเข้าเมือง Gori เมืองนี้เป็นบ้านเกิดท่านโจเซฟ สตาลิน แวะชมพิพิธภัณฑ์สตาลิน (Museum of Stalin) ภายในมีภาพถ่าย และข้าวของเครื่องใช้ต่าง ๆ มากมาย จัดในรูปนิทรรศการ แต่ละภาพบอกเล่าประวัติความเป็นมา กว่าสตาลินจะขึ้นเป็นใหญ่ได้ไม่ง่าย ชีวิตลำบากตั้งแต่เด็ก ฐานะยากจน พ่อเป็นคนทำรองเท้า และขี่เมา ชอบตกตีคนในครอบครัว แม่เป็นคนรับใช้บ้านคนรวย ดีที่ท่านเรียนเก่งเลยได้เรียนสูง บริเวณพิพิธภัณฑ์ยังมีบ้านเก่าที่ท่านเคยอาศัยตั้งแต่เด็ก ๆ มีตุ๊กตไฟที่เคยใช้งาน เราเดินไปสำรวจจุดรถไฟ แบ่งเป็นห้อง ๆ คล้ายตู้ชั้น 1 พิเศษ มีห้องนอน ห้องนั่งเล่น ห้องทำงาน ห้องประชุม และมีห้องน้ำมีอ่างอาบน้ำด้วย ไม่รู้จากุขชีหรือเปล่า รถไฟคันนี้กันกระสุน ฉายาท่าน ลูกผู้ชายหัวใจเหล็ก

ออกจากพิพิธภัณฑ์สตาลิน เราเดินทางไปป้อมอนานูรี (Ananuri Fortress) ป้อมนี้ตั้งเพื่อเป็นเกียรติให้ผู้หญิงชื่อ Ana ผู้ซึ่งเสียสละชีวิต ไม่ยอมบอกทางลับเข้าป้อมแก่คู่อริจนตัวตาย ป้อมอนานูรี เป็นป้อมเก่าแก่ กว้างใหญ่พอสมควร ภายในมีโบสถ์คริสต์ 2 หลัง มีหอคอยสูงใหญ่ ทำให้เห็นภาพทิวทัศน์รอบบริเวณสวยงาม เบื้องล่างเป็นอ่างเก็บน้ำชินวารี (Zhinvali Seservoir) เป็นป้อมปราการสร้างในศตวรรษที่ 16-17 อ่างเก็บน้ำนี้มีเขื่อนสำหรับกักน้ำไว้ใช้ในเมืองหลวงทบิลีซี และผลิตกระแสไฟฟ้า พวกเราไปยืนถ่ายภาพกับช่องทางลับที่ Ana เคยใช้ส่งเสบียงแก่ผู้ที่สู้รบ ป้อมนี้ถ้าใครเคยดูหนังฝรั่งยุคอัศวิน เวลานั้นกรบวิ่งขึ้นไปบนป้อมเพื่อยิงธนูหรือค้ำทนายร้อนเทลงไป แบบนั้นเลยเรียกว่าป้อมนี้เป็นสมรภูมิ ผ่านการสู้รบมาไม่น้อย จากนั้น เราเดินทางไปเมืองกูดาอูรี (Gudauri)

เป็นเมืองของนักสกี อยู่ในอาณาสาวกของเทือกเขาคอเคซัส รถบัสพาลัดเลาะไปตามซอกเขา สูง ๆ ต่ำ ๆ ถนนสองเลน คิดเองเวลาสวนกันมีลุ้น โชเฟอร์ชำนาญทางมาก ขอบอกวิวลหลักล้านจ๋า

วันที่สอง รถบัสพาเราวิ่งลัดเลาะไต่เขาสูงขึ้นไปอีก ผ่านทั้งอุโมงค์ลอดใต้เขา และอุโมงค์เก่า ๆ พาหวาดเสียวสองข้างทางเต็มไปด้วยธรรมชาติสวยงามตื่นตาตื่นใจ พร้อมอากาศที่หนาวเย็นยิ่งกว่าเดิม เพื่อไปยังอนุสรณ์สถานรัสเซีย & จอร์เจีย อนุสรณ์สถานเป็นหินโค้งขนาดใหญ่ตั้งบนเนินเขา สร้างขึ้นในปี 1983 เพื่อเฉลิมฉลองครบรอบ 200 ปี ของสนธิสัญญาจอร์เจีย เอฟ สกี และความสัมพันธ์ระหว่างสหภาพโซเวียต และจอร์เจีย ก็ไม่รู้ว่คนจอร์เจียปลื้มไหมอยู่ภายใต้ปกครองมานาน น่าจะหวานอมขมกลืนมากกว่า ขอบอกวิวลหลักหลายล้าน พาโนรามา แดมอากาศหนาวเย็นมาก มองเห็นยอดเขาหิมะขาวโพลนเสน่ห์ของคอเคซัส

ออกจากอนุสรณ์สถาน เราเดินทางกลับพื้นล่างไปเมืองคาซเบกกี (Kazbegi) ชื่อนี้เป็นชื่อดั้งเดิม ปัจจุบันเปลี่ยนเป็น สเตพานท์ สมินด้า (Stepantsminda) เมืองนี้เราไปชมโบสถ์คริสต์นิกายออร์ทอดอกซ์ ซึ่งสร้างโดยนักบวชชื่อ สเตพาน สร้างอยู่บนยอดเนินเขาห่างไกลผู้คนเพื่อจำศีลภาวนา ลักษณะโบสถ์ก่อสร้างด้วยหินก้อนใหญ่ตัดเป็นสี่เหลี่ยมวางซ้อน ๆ กัน มีกำแพงล้อมรอบอาณาบริเวณคล้ายกำแพงแก้วโบสถ์บ้านเรา แต่ของเขาทั้งสูงทั้งใหญ่ ไม่รู้ยกหินแต่ละก้อนได้ยังไง เห็นหินขึ้นภูเขาอีกต่างหาก มองลงไปด้านล่างมีแม่น้ำเทออร์กี และบ้านเรือนชาวเมือง มองดูสวยงาม อากาศเย็นสบาย ระหว่างทางกลับ ก็แวะถ่ายภาพกับอ่างเก็บน้ำชินวารี เป็นที่ระลึก มีร้านขายของที่ระลึกจำหน่ายให้นักท่องเที่ยวด้วย

จากนั้น เราเดินทางต่อไปยังโบสถ์เกอร์เกตี (Gergeti Trtnity Church) รถบัสพาเราไปยังจุดเปลี่ยนรถ เปลี่ยนขึ้นรถ 4WD ขึ้นไปบนยอดเขา มองเห็นยอดเขาอื่น ๆ รอบบริเวณ คล้ายยอดเซอร์แมต ในสวิสเซอร์แลนด์ อากาศหนาวเย็นและลมแรงมากพัดจนมือถือถลัน โบสถ์นี้สร้างขึ้นในราวศตวรรษที่ 14 และมีชื่อเรียกกันว่าโบสถ์สมินดา ซามีบา (Tsminda Sameba) ทำเลที่ตั้งดีอีกแห่งอยู่ฝั่งขวาแม่น้ำซคเฮรี และอยู่บนเทือกเขาคาซเบกกี เป็นไฮไลท์ของประเทศจอร์เจีย ฤดูหนาวมีหิมะปกคลุมขั้นไม่ได้ มีน้ำอากาศหนาวเย็น และลมแรง วิวลหลักร้อยล้าน ถ่ายภาพมุมสูงขึ้นไปหาโบสถ์เกอร์เกตี

สวยสุด ๆ ไปเลย จากนั้น เรากลับเข้าเมืองทบิลีซี แวะห้างสรรพสินค้าทบิลีซี มอลล์ (Tbilisi Mall) เข้าทางนักช้อปปิ้งทุกอย่าง ให้เลือกสรรค์ ราคามาตรฐาน จัดไปจุก ๆ

วันที่สาม เราเดินทางไปเมืองไซห์นากิ (Signaghi) เป็นเมืองที่มีหมู่บ้านเล็ก ๆ ตั้งอยู่บนเนินเขา และเป็นเมือง บ่อมปราการในศตวรรษที่ 17 ก่อนเข้าเมืองไซห์นากิ เราแวะไปชมวิหารบอดบี (Bodbe monastery) วิหารนี้มีสองหลัง หลัง เล็กเก๋มากฝั่งร่างานเซนต์นีโน ผู้นำศาสนาคริสต์นิกายออร์ทอดอกซ์ ซึ่งท่านเป็นผู้นำศาสนาคริสต์นิกายนี้สู่จอร์เจีย ทำให้ ผู้คนเปลี่ยนมานับถือคริสต์กันทั่วประเทศ ภายในมีภาพเก่า จิตรกรรมฝาผนัง หลังใหญ่สร้างขึ้นที่หลังสวยงามใหญ่โต ที่ตั้ง วิหารบอดบี ตั้งบนเขาห่างไกลจากผู้คน ใครศรัทธาในพระเจ้าต้องขึ้นมาขอพร ชล้งมากจ้า อธิษฐานขอแล้วชนลูก อาณาบริเวณโดยรอบตกแต่งสวยงาม มองลงไปเห็นเมืองไซห์นากิ ศาสนาคริสต์นิกายออร์ทอดอกซ์ นักบวชจะปลีกวิเวก (สายป่า) ผู้นับถือจะจุดเทียน อธิษฐาน และสวดมนต์ อีกอย่าง ท่านเซนต์นีโนเป็นนักบวชหญิงมือถือนิหารมาก (ฟังจากไกด์ เล่า)

จากวิหารบอดบีเราเข้าเมืองไซห์นากิ นั่งรถออลฟต์ต่อมีค่าบริการท่านละ 10 ลารี แวะชมกำแพง และบ่อม ปปราการที่ยังมีซากหลงเหลืออยู่ น่าจะยาวไม่เกิน 150 เมตร มีบ่อมปราการเป็นระยะ ๆ เดินลำบากเพราะทางแคบ กำแพงนี้ เลาะไปตามไหล่เขา เป็นซากกำแพงเมือง และบ่อมปราการโบราณเอาไว้สองศัตรูผู้รุกรานนั้นแหละ เมืองนี้ได้ชื่อว่าเป็น เมืองแห่งความรักเพราะคู่รักนิยมไปเที่ยว มีทิวทัศน์สวยงาม สามารถมองเห็นคอเคซัสได้อย่างใกล้ชิด ไฮไลท์มันอยู่ที่ ร้านอาหารตั้งอยู่ติดบ่อมเก่า มีไวน์พื้นเมืองเอกลักษณ์เฉพาะของร้านมาให้ชิม คุณเมรี่กับคุณเมรี่ไม่เก็บทรงแล้ว สนุกมาก แถม��ใส่ขวดน้ำมาดื่มต่อมื่อเย็น ถึงจอร์เจียงานนี้แหละ ถูกใจ อร่อยมาก ชวนชิมไวน์พื้นเมืองต้องไซห์นากิ

จากนั้นเราเดินทางต่อไปเมืองควาเรลี (Kvareli) เป็นเมืองเล็ก ๆ ของแคว้นคาเคติ ที่นี่เป็นแหล่งผลิตไวน์ที่ สำคัญของจอร์เจีย ทัวร์พาแวะชิมไวน์ (Wine Testing) ระหว่างทางจะเห็นไร่องุ่น รถขนองุ่น รถพ่วงมีแต่องุ่นเต็มกระบะ อารมณ์คล้ายรถขนปาล์มน้ำมัน มีทั้งองุ่นเขียว องุ่นแดง ถึงโรงบ่มไวน์ นึกภาพตามนะคะ เชิงเขาคอเคซัส มีการเจาะอุโมงค์ ลึกเข้าไปในเขายาวประมาณ 7.5 กิโลเมตร ความกว้างรถเล็กวิ่งเข้าไปสบาย ๆ ภายในอุโมงค์มีการเจาะแยกซ้ายขวา ผนัง อุโมงค์ด้านบนวางท่อเพื่อใช้ในการส่งน้ำองุ่นไปบรรจุในอุโมงค์ แต่ปัจจุบันไม่ได้ใช้แล้ว แต่ยังคงเก็บรักษาวัสดุอุปกรณ์ของ เก่าจัดแสดงให้ชมกัน ผนังอุโมงค์เจาะวางถังไม้ใหญ่ ๆ ผังไว้สำหรับหมักองุ่นจนได้ที่ พอได้ที่แล้วก็ตักขึ้นมาใส่ขวดแล้วบ่มไว้ ในอุโมงค์นั้นแหละ บริษัทนี้ได้รับอนุญาตให้เจาะอุโมงค์สำหรับบ่มไวน์หลายสิบอุโมงค์แต่เปิดให้เข้าชมเพียงที่เดียว อากาศ ภายในอุโมงค์อยู่ที่ 12-14 องศาตลอดทั้งปี ตามผนังอุโมงค์วางขวดไวน์จัดเรียงเต็มผนังถ้าตั้งแต่น้ำถ้าถึงสุดถ้า ขวดไวน์ เต็มไปด้วยฝุ่นเกาะกรังเต็มไปหมด ยิ่งเก่ายิ่งแพง ชมเสร็จก็ออกมาชิมไวน์แดง ไวน์ขาว แต่เราไม่ใช่ FC ชอบไวน์พื้นเมือง มากกว่า อี อี

วันที่สี่ เราเดินทางไปวิหารจวารี (Jvari Monastery) ซึ่งเป็นวิหารรูปแบบคริสต์นิกายออร์ทอดอกซ์ สร้างขึ้นใน ราวศตวรรษที่ 6 วิหารแห่งนี้ตั้งอยู่บนภูเขา เบื้องล่างมีแม่น้ำสองสีไหลมาบรรจบกัน คือ แม่น้ำมิควารีกับแม่น้ำอรัควี และ ไหลผ่านเมืองมิตสเคต้า เหมือนเดิมวิหารอยู่ห่างไกลผู้คน ชาวเมืองนิยมมาทำพิธีแต่งงาน และขอบุตร เราโชคดีฟ้าเปิดเห็น แม่น้ำเป็นสองสีไหลมาบรรจบกัน ข้อสังเกตวิหารที่สร้างอยู่บนเขาเก่ามากทั้งสิ้น ทุกแห่งมีประวัติศาสตร์มีที่มาที่ไป สร้างลักษณะรูปแบบเดียวกัน ทำด้วยหินก้อนโต ๆ ชนิดเขินหินขึ้นภูเขาทั้งนั้น วิวหลักล้านเช่นเดียวกัน

ออกจากวิหาร เราเดินทางเข้าเมืองมิสเคต้า (Miskheta) ที่ตั้งอยู่ทางด้านเหนือห่างจากกรุงทбилиซีประมาณ 20 กิโลเมตรในจังหวัดคาร์ทลี ซึ่งอยู่ด้านทิศตะวันออกของประเทศจอร์เจีย และนับว่าเป็นเมืองเก่าแห่งหนึ่งของประเทศ เมืองนี้มีโบราณสถานทางประวัติศาสตร์มาก จึงได้รับการขึ้นทะเบียนมรดกโลก ในปี ค.ศ.1994

ทัวร์พาแวะชมวิหารสเวติสโคเวลี (Sveti Tskhoveli Chthedral) อยากรจะเรียกว่าเป็นมหาวิหารมากกว่า เพราะอลังการใหญ่โตมาก รูปแบบของคริสตนิกายออร์ทอดอกซ์ สร้างขึ้นในศตวรรษที่ 11 เป็นศูนย์กลางทางศาสนาที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของจอร์เจีย มีขนาดใหญ่เป็นอันดับสองของประเทศ อีกทั้ง ยังทำให้ชาวจอร์เจียเปลี่ยนมานับถือศาสนาคริสต์ และรับเป็นศาสนาประจำชาติ ภายในวิหารนักบวชกำลังสวดมนต์ ดังก้องสนั่นชนวนขลุ่ย มีผู้ศรัทธามายืนจุดเทียนสวดมนต์ บ้างก็ก้มเอาศีรษะแตะพื้นที่มีรูปพระเจ้า บริเวณรอบนอกวิหารปลูกต้นไม้ประดับสวยงาม ต้นโอลีฟกำลังออกลูกเต็มต้น นอกจากร้านอาหารมีร้านขายอาหาร ของที่ระลึกเต็มไปหมด นำเสนอซูร์ซเมล่า (ถั่วชุบเยลลี่น้ำผลไม้) สีสรรค์สวยร้อยด้าย เป็นเส้น ไอศกรีม ผลไม้อบแห้ง และของที่ระลึกให้เลือกซื้อ จัดเต็มคนขายพูดไทยได้พอรู้เรื่องกัน Yes No Ok แถมรู้คนไทยชอบของแถม จะเหลือหรือ

ซื้อปสเรจเดินทางต่อไปอนุสาวรีย์ประวัติศาสตร์จอร์เจีย (The Chronicle Of Georgia) ที่ตั้งอยู่บนเนินเขา กลางกรุงทбилиซี มีลักษณะคล้ายแท่งหินสีดำแต่เป็นการหล่อจากสำริดมีขนาดใหญ่ จำนวน 16 ต้น ตั้งวางเรียงล้อมห่าง ๆ กันเป็นสี่เหลี่ยม ความสูงแต่ละต้น 35 เมตร เสาแต่ละต้นแกะสลักรูปเล่าเรื่องราวประวัติศาสตร์จอร์เจีย แบ่งสื่อความหมาย จากยอดเสาสูงสุดคือกษัตริย์ และเหตุการณ์สำคัญในยุคนั้น รองลงมาคือข้าราชการ และชนชั้นสูงของจอร์เจีย ล่างสุดบอกเล่าเกี่ยวกับพระคัมภีร์ และศาสนา โกด์บอกว่าได้ทุนสนับสนุนการสร้างจากโซเวียต แต่สร้างไม่เสร็จ โซเวียตล่มสลายก่อนเลยค้างไว้เท่านั้น

จากนั้นเดินทางไปวิหารโฮลี เทอริตี้ (Holy Trinity) เป็นโบสถ์ใหญ่อันดับสามของนิกายจอร์เจียออร์ทอดอกซ์ ในกรุงทбилиซี ถอดแบบมาจากโบสถ์เกอร์เกตี (Gergeti Trinity Church) เป็นโบสถ์หินอ่อน ภายในมีรูปภาพเซนต์นีโน (ท่านเป็นผู้หญิง) มีรูปคิงส์ทามารา (ท่านเป็นผู้หญิง) และมีรูปทางศาสนามากมาย พื้นโบสถ์มีหลุมฝังศพบุคคลสำคัญต่าง ๆ ฝั่งเรียงรายเรียงไปกับพื้น สังเกตได้จากมีการเขียนชื่อว่าเป็นใคร นิกายออร์ทอดอกซ์ ถือว่าตายแล้วกลับสู่ดิน เราไม่กล้าเดินเหยียบหลุม พยายามเดินเลาะ ๆ ไป ให้เกียรติผู้วายชนม์ แต่ละร่างที่ฝังไว้ก็ไม่ใช่ธรรมดาเกรงบารมีท่าน ๆ

วันสุดท้ายในจอร์เจีย ทัวร์พาคณะเดินผ่านสะพานสันติภาพ ที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นอนุสรณ์ที่มีสงครามภายใน พวกเราถ่ายภาพไว้เป็นที่ระลึกด้วยรูปทรงของสะพานแปลกตา แล้วเดินต่อไปป้อมนารีควา เพื่อขึ้นกระเช้าไปยอดเขาที่ตั้งรูปหล่อ Mother Of Georgia มีดนตรีเปิดหมวกมาเล่นให้นักท่องเที่ยวฟังด้วย หลายคนอดใจไม่ได้ต้องมีส่วนร่วมสักนิด มีเพลงชาติไทยด้วยพวกเราเลยไปร้องเพลงกันสนุกสนาน จากนั้น โกด์พาพวกเราไปดูโรงอาบน้ำกำมะถัน ปัจจุบันยังใช้งาน กลิ่นกำมะถันกระจายหอมแต่จะจุก แต่ไม่เหมือนบ่อน้ำพุร้อนบ้านเรา ของเขามิดชิดเป็นห้อง ๆ สังเกตจากโดมห้อง แคมอยู่กลางเมืองหลวง มีเรื่องเล่าว่าเป็นจุดที่เหยี่ยวของ King ไปจิกไก่ฟ้าตกมาตายเพราะดันตกในบ่อน้ำร้อน

ปิดท้าย โกด์พาไปถนนชาเดอนีสตรีท (Sharedni Street) ให้คณะทัวร์ เดินลอดใต้สะพานซึ่งเต็มไปด้วยร้านขายของที่ระลึก ของวินเทจมากมายให้ซื้อติดไม้ติดมือกลับบ้าน จัดไปตั้งค์จะได้ไม่เหลือ เทียวกลับตื่นตื่นไกด์แจ้งลูกทัวร์ทราบว่ามีภารกิจกันของอิสราเอลกับอิหร่าน สายการบิน Gulf Air จำเป็นต้องบินอ้อมไปน่านฟ้าตุรกีแถมเวลาบินให้ฟรี แต่ต้องวิ่งเมื่อถึงสนามบินบาเร็น 555 สนุกจัง วึ่งก็วัง กแล้วตกเครื่อง

ผู้สูงอายุ กับ ฝุ่น PM2.5

ผู้สูงอายุมักมีโรคประจำตัวเรื้อรังร่วมด้วย ทำให้มีโอกาส

เจ็บป่วยได้ง่ายโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงที่มีฝุ่นจิว หรือ PM2.5 ปริมาณมาก อาจส่งผลกระทบต่อร่างกายได้อย่างคาดไม่ถึง

ผลกระทบ ต่อผู้สูงอายุ

สะสมตามหลอดเลือด
ทำให้หลอดเลือดแข็งตัวหรือตีบตัน ทำให้โอกาสเป็นอัมพฤกษ์ อัมพาตได้

สะสมในปอด
ผู้สูงอายุที่มีโรคปอดเรื้อรังอยู่แล้ว ทำให้โรคกำเริบเฉียบพลันได้

สะสมในสมอง
ส่งผลให้เซลล์สมองได้รับบาดเจ็บ และเกิดภาวะสมองเสื่อมเร็วกว่าปกติ

การป้องกันฝุ่น PM2.5

หลีกเลี่ยงการทำ กิจกรรมกลางแจ้ง

ควรสวมใส่ หน้ากากป้องกันฝุ่น

ดูแลบ้านให้สะอาด สม่ำเสมอ

ติดตั้งเครื่องฟอกอากาศ ในห้องนอนผู้สูงอายุ

ข้อมูลจาก : สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร

ติดตามข่าวสารเรื่องสภาพอากาศสม่ำเสมอ

คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (official)

<https://www.med.cmu.ac.th/>

คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Faculty of Medicine Chiang Mai University

: MEDCMU

ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา มีข่าวของชมรมที่จะแจ้งให้สมาชิกทราบดังนี้

ชอส. เยี่ยมเยียนสมาชิกภาคอีสาน เมื่อต้นเดือนธันวาคม ผู้แทน ชอส. นำโดยพี่น้องพงษ์ศุข สุนทรนนท์ นำกรรมการ และสมาชิกจากภาคอื่น เยี่ยมเยียนสมาชิก ชอส. กลุ่มจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ สุรินทร์ โอกาสนี้ ได้ร่วมเปิดห้องประชุม ชอส. กลุ่มจังหวัดอุบลราชธานี – ศรีสะเกษ ที่สำนักงานสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี โดยมีเขตต์รัฐพล ไบ่ยนอก เป็นประธานเปิด ชาว ชอส. ขอขอบคุณสำนักงานสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี มา ณ ที่นี้ด้วยครับ

รวมตัวเที่ยวกันอีกแล้ว

พี่สุภิญญาฝากข่าวมาว่าเมื่อวันที่ 5-6 ธันวาคม 2567 หลังจากสมาชิกกลุ่มนักท่องเที่ยวกลับจากการเยี่ยมเยียนชาว ชอส. อุบลฯ ศรีสะเกษ และสุรินทร์ มีพี่ ๆ ที่ตกค้างเนื่องจากรถไฟภาคใต้ตอนล่างหยุดบริการ

น้ำท่วมหนัก เลยจัดให้ท่องเที่ยวเยี่ยมเยียนท่านเรืองชัย บุญญานันต์ แวะคุยกับอดีต สกจ. ละเียด ที่ จ.ชัยนาท และแวะเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยไกด์พิเศษ อดีต สกจ. สมทรง พึ่งพร นำเที่ยวสายมูเตลูที่อยุธยา ข่าวว่าขึ้นมันส์สุด กินข้าวฟรีแทบทุกมื้อ จำ

😊 สุขใจเมื่อได้เยี่ยม ชอส. กลุ่มโคราช เยี่ยมยามถามข่าว พบสมาชิกอาวุโส เริ่มต้นเชิญชวนพี่สุมล ผกาภาพ พี่ประเสริฐ ป้าทองอยู่ ทองธรรมชาติ เยี่ยมอาบรรจง ปู่กระแสะ สมาชิกวัย 93 ปี เยี่ยมอาระมัด เสริมทองกลาง สมาชิกวัย 89 ปี และสุดท้ายเยี่ยมสวนป่าป่าต่าย อุ่นเรือน กรงทอง สมาชิกวัยเก่า เพื่อเชิญเข้าร่วมในการจัดกิจกรรมของ ชอส. กลุ่มโคราช ที่จะจัดขึ้นในวันที่ 22 ธันวาคม 2567 งานนี้มีวุ่นขึ้นทั้งคนเยี่ยม และผู้อาวุโส

รวมตัวเหนียวแน่น

ขอส. กลุ่มพิษณุโลก นำโดย คุณนิตยา สมบูรณ์จันทร์ คุณสมศักดิ์ แสนสิริ อดีตสหกรณ์จังหวัดพิษณุโลก คุณประชุม สุขเสวก อดีตนายช่าง ศูนย์ช่างที่ ๖ พิษณุโลก และสมาชิก ร่วมทานข้าวประจำเดือน พฤศจิกายน 2567 ส่งสรรค์เสวนาเรื่องการดูแลสุขภาพ การรักษาพยาบาล การทำงานของลูก ๆ หลาน ๆ ตามประสา “ผู้อาวุโส” ที่ห้องอาหาร “ระเปียงไม้” Topland พิษณุโลก ดูแล้วอาหารคงอร่อยและสนทนาสนุกสนาน และความสุข นะครับ

อิมหลังประชุม ขอส. กลุ่มเชียงใหม่-ลำพูน ได้มีการประชุมกรรมการ และสมาชิกประจำเดือนตุลาคม 2567

ณ สวนอาหารเสน่ห์ชาน้ำ จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อเสร็จสิ้นการประชุมแล้วได้มีการพบปะสังสรรค์ และรับประทานอาหารร่วมกัน สบายท้องไปตาม ๆ กัน

สมาชิกที่ต้องการบริจาคเงินให้ชมรม
ขอให้โอนเข้าบัญชีชมรมผู้อาวุโส กรมส่งเสริมสหกรณ์
ธนาคารกรุงไทย สาขาเทเวศร์ เลขที่บัญชี 070-1-08849-4
แล้วส่งสำเนาใบโอนเงินมาให้ชมรมฯ (ช่วยแจ้งชื่อผู้บริจาคให้ด้วยครับ)
หรือจ่ายที่สหกรณ์ข้าราชการสหกรณ์ จำกัด แล้วแจ้งว่าบริจาคให้ชมรมฯ ไลน์ (ช่วยแจ้ง
ชื่อผู้บริจาคและที่อยู่ ทาง LINE : cpdseniornews หรือโทร. 092-9244558)
เพื่อชมรมฯ จะส่งไปรับเงินให้กับท่าน

☞ สมาชิกกรมฯ เข้าใหม่จำนวน 11 ราย ☜

1. นางวิภาหิพร ลักษณะโมคิน 1357	2. น.ส. ไสภิดา ศรัทธารัตน์ 1358
3. นางทิพวรรณ เลิศหิรัณย์ 1359	4. นางสุรางค์ คัยนันท์ 1360
5. นางพัชรินทร์ พรมสา 1361	6. นายปรีชา ลาภารัตน์ 1362
7. นายดิษฐชัย หาญมนตรี 1363	8. นายมานิจ ศรีวงศ์ราช 1364
9. นางวัชรีย์ ไปพบ 1365	10. นายราเชนทร์ ทองนาค 1366
11. นายธนเดช ยอดณัฐรดี 1367	

☞ สมาชิกผู้ให้การสนับสนุนชมรม ☜

ชมรมผู้อาวุโส กรมส่งเสริมสหกรณ์ ขอขอบคุณสมาชิกที่บริจาคเงินสนับสนุน ชมรมฯ ดังรายชื่อต่อไปนี้
 รายนามสมาชิก ชอส. ผู้บริจาค 50 ราย

* จำนวน 1,000 บาท *

1. นางชุลิน สุขประเสริฐ 1,000 บาท	2. นางอำไพวรรณ โภธามิกเกษม 1,000 บาท
3. นายจิตรกร สามประดิษฐ์ 1,000 บาท	4. นายปรัชญา มากไมตรี 1,000 บาท
5. นางสุวรรณา สีละพัฒน์ 1,000 บาท	6. นางสุภา แจ่มจันทร์ 1,000 บาท

* จำนวน 500 บาท *

7. นายนารถพงศ์ สุนทรนนท์ 500 บาท	8. นายอัมพล พรกระแสน 500 บาท
----------------------------------	------------------------------

สิ่งตีพิมพ์

กรุณาส่ง

ชมรมผู้อาวุโส กรมส่งเสริมสหกรณ์

20 ถนนพิชัย เขตดุสิต กทม. 10300

ชมรมผู้อาวุโส กสส. มีกลุ่มไลน์ของสมาชิกชมรม คือ
กลุ่มไลน์ cpdseniornews ซึ่งสมาชิกสามารถเข้ากลุ่มไลน์
เพื่อพูดคุยกับเพื่อนสมาชิกด้วยกัน กับกองบรรณาธิการ
รวมทั้งส่งข่าวสารต่างๆ ที่ต้องการเผยแพร่ให้เพื่อนสมาชิกชมรมได้ทราบ

ขอเชิญเข้ากลุ่มไลน์ได้ทาง QR Code ด้านล่าง

และส่งข่าวให้กองบรรณาธิการพิมพ์ลงในจดหมายข่าวครับ